REDACTORII NOȘTRI COMENTEAZĂ CELE 8 PARTIDE ALE ETAPEI SECUNDE A DIVIZIEI A DESFĂȘURATE SUB SEMNUL LUPTEI STRÎNSE ȘI AL AFIRMĂRII UNOR ECHIPE SOCOTITE A AVEA „ȘANSA A DOUA" ÎN CAMPIONAT

DA! ÎNTRECEREA ESTE ECHILIBRATĂ, DAR NIVELUL TEHNIC LASĂ ÎNCĂ MULT DE DORIT...

Dacă ar fi să caracterizăm această a doua etapă, n-am putea face altfel decît după prima: **ziua echipelor-oaspe și a mecurilor nule.** Cele cinci rezultate de egalitate constituie o notă bună pentru oaspete, chiar dacă acestea au scos acum cu două puncte mai puțin decît în etapa inaugurală. Totalul pe două etape însă, indică o diminuare a avantajului pe care-l dă terenul propriu: aproape 40% din punctele puse în joc (32) au fost cucerite de formațiile aflate în deplasare. Dacă mai adăugăm și faptul că oaspetele au înscris 10 goluri acum și 9 la 22 august dintr-un total de 46 rezultă că gazdele s-au aflat în dificultate.

Această notă a celor două etape pare să indice o estompare a avantajului terenului, mai multă... îndrăzneală ofensivă a oaspetelor și, în ultimă analiză, o echilibrare de forte. Desigur, încă nu putem face aprecieri definitive, dar așa cum se prezintă lucrurile la ora actuală, ele dau speranțe într-un campionat foarte strîns, ceea ce ar mări interesul pentru ediția de anul acesta, și asa accentuat, dovadă creșterea numărului de spectatori de la circa 96.000 în prima etapă la 120.000 în a doua.

Echipele fruntașe, de regulă protagoniste într-un campionat, ca și outsiderele, nu par consolidate cu formații și joc, dind posibilitate „celor de jos" să le osalteze cu curaj și... succes pentru că valoarea unei formații nu-și spune cuvîntul și nu decide întotdeauna rezultatul într-un meci. Învins la Cluj, C.F.R. a obținut un egal la Craiova, acolo unde nu ne amîntim că „U" să fi condus cu 2—0 și să fi fost egalată. Învingător la Cluj, Dinamo s-a văzut cu un pasiv de două goluri la București și a salvat un punct grație a două penaltiuri. La Arad, U.T.A. a reușit imposibilul : egalare de la 0—2, în ultimele două minute ! La fel de dramatic a fost și jocul de la Constanța, încheiat și el cu un draw, și putea fi și cel de la Pitești, unde E. C. Argeș, jucindu-se cu golurile, era cît p-aci să fie egalat, iar la Ploiești, Petrolul a obținut o neconcludentă victorie la limită.

Există, desigur, multă instabilitate la echipe în acest început de sezon, dar și o reală apropiere de forte. Ceea ce face ca etapa viitoare să fie așteptată cu multă pasiune. Mai ales că reprezentantele noastre în cupele europene vor susține noi examene, înainte de debutul de la 15 septembrie, pînă cînd vor trebui să rezolve în principal problema liniei de atac, compartimentul care n-a prea satisfăcut pînă acum (singura care prezintă mai multă omogenitate, organizare și echilibru este **Steagul roșu**, participantă în Cupa Balcanică). **Politehnica — Dinamo, Steaua — Farul, Rapid — Petrolul, Crișul — U.T.A.** reprezintă „cepelele de afiș" ale etapei de duminică, cu jocuri în general echilibrate, pline de promisiuni.

Petre GAȚU

PLOIEȘTI. Dobre în mijloc (în tricou alb) salută ridicînd brațele, golul marcat de Moldovan, în timp ce portarul orădenilor Bologan, și Bolegi (dreapta) se privesc deceptionați...

Foto : ION POPESCU

UNDE A FOST, DE FAPT, SURPRIZA?

BUCUREȘTI

Rezultatul cu care s-a încheiat partida de duminică de pe „Dinamo" ar putea fi considerat o surpriză, dacă ținem seama neapărat de cartea de vizită a campionilor și de faptul că aceștia evoluau pe teren propriu. Să nu uităm, însă, că adversarul dinamoviștilor bucureșteni, formația stegarilor brașoveni, face parte în momentul de față din elita fotbalului provincial și că tradiția meciurilor dintre cele două echipe, indică un echilibru aproape constant, indiferent de locul de desfășurare a întîlnirilor.

Și acum să vedem unde a fost de fapt surpriza. Mai întîi, ea trebule căutată în comportarea „11"-lui antrenat de Nicușor. Pentru că, sincer mărturisim, **ne așteptam ca după victoria din etapa precedentă de la Cluj, Dinamo să înregistreze, evoluînd de astă dată acasă, un plus de calitate în modul de organizare a jocului de ansamblu, în realizarea execuțiilor tehnice și chiar în eficacitate.** Dar, comportarea dinamoviștilor a deceptionat mille de spectatori, dornici să-i aplaude pe campioni într-o mult dorită demonstrație de virtuozitate fotbalistică. Și asta cu atît mai mult cu cît reintrarea celor doi mari „D" — Dinu și Dumitrache — constituia mai mult decît o promisiune de circumstanță. Ce am văzut în schimb? Aceleași slăbiciuni, poate mai pregnante, în dispozitivul apărării imediate ; un serviciu necorespunzător de pase în zona de la mijlocul terenului (38 de transmiteri greșite, față de cele 20 ale oaspeților) ; un atac redus numai la prezența activă a aceluiași Lucescu ; un Dumitrache neinspirat și obosit ; o eficiență ofensivă scăzută, salvată de transformarea a două loviturI de la 11 m. ; o lipsă neobișnuită de voință, de angajament și dorință de a învinge. Evident, în aceste condiții, Dinamo a oferit o surpriză neplăcută.

De partea cealaltă, Steagul roșu, fără să strălucească, a **impresionat totuși prin echilibru, sobrietate, siguranță și disciplină tactică.** Echipa, antrenată în prezent cu pricepere de Nicolae Proca — tehnician valoros și, pe nedrept parcă, ascuns pînă acum în anonimat — are o structură solidă cu patru piese grele (Adamache, Olteanu, Pescaru și Györfi), esalonate pe toată adîncimea dispozitivului de acțiune în teren și **o concepție de joc clară, pe care jucătorii o aplică corect, fără artificii inutile, cu intenții permanent convergente spre finalizare și cu ambiția caracteristică unei formații care tine să-și valorifice superior potențele.** Fără îndoială, o surpriză plăcută acest „transvezeu" brașovean pe care îl așteptăm cu interes să confirme și în următoarele etape.

Mihai IONESCU

...ȘI, CULMEA!, ERA SĂ VINĂ ÎNCĂ UN 2-2...

PITEȘTI

În mod fericit pentru un public care a suprainăcărcat stadionul, nici înfrîngerea la scor din etapa inaugurală, nici conflictul intern (Ozon-Dobrin), cu suita lui de discuții interminabile și contradictorii, n-au afectat comportarea în teren a lui F.C. Argeș, care a făcut duminică un joc bun și s-a impus în fața Rapidului încă din primul sfert de oră al meciului. Echipa, condusă (provizoriu ?) de Balagian, ne-a **dovedit destul de stăpînă pe sine, apta de a-și valorifica potențele și — dacă n-ar fi cedat, în a doua parte a jocului, în fața molestiei pe care i-o insufla însăși... tabela de gurcaș — ar fi putut realiza un scor mai concludent,** care s-o scutească de emoțiile pe care (totuși!) le-a încercat în final, cînd o victorie ce se contura confortabilă devenise incertă.

În orice caz, echipa pitești eană se prezintă **cel puțin la aceiași nivel ca în trecutul apropiat,** pentru că a făcut, în portarul **Stan,** o achiziție ce se dovedește fericită, **Oltea nu** a revenit la echipă și, probabil, va redeveni, o dată cu refacerea ritmului normal de pregătire, apărătorul de bază, pe care-l știm. **Dumitru** vine să întărească mijlocul formației iar **Dobrescu** dă pe aripa dreaptă cel puțin aceiași randament ca **Radu,** trecut acum în centru pentru a suplini absența lui **Prătilă,** (Probabil că din cele 4—5 ocazii mari ratate duminică de Radu, fostul golgeter pitești ean ar fi fructificat cel puțin două ; dar, cum se pare că Frățila se va întoarce din Turcia, rezultă că F.C. Argeș se va putea prezenta, în viitorul apropiat, cu un efectiv chiar superior celui cu care a încheiat ediția trecută).

Rapid a lăsat impresia că **nu este încă pus la punct, în primul rînd în apărare, unde** micromecanismul **Boc—Lupescu** mai trebuie rodat tar bine pentru ca aceștia să-și găsească **Mușat,** cu toate realele lui calități, așa cum ne-a părut în mod neinspirat pus să joace pe postul de fundaș stînga. Lipsa de sudură a acestei apărări, în fiecare nouă fată de primăvară, a permis adversarului numeroase **acțiuni-gol** și... firesc — a diminuat și aportul ofensiv al lui **Dinu** și **Dumitru.** Cînd aceștia doi „și-au luat inima în dinți", ofensiva rapidistă s-a vitalizat și dacă pînă atunci trăise în special prin agitația lui **Năstureseu,** în final s-a văzut mai mult și **Neagu.** Dintre cele două forțe proaspete, introduse în repriza a doua, **Marin Stelian** i-a întrecut ca randament pe **Ene,** dar nici unul nu i-a putut suplini pe absentul **Petreanu.** Chiar așa însă, feroviarii au trecut pe lîngă un 2—2 (bara lui Dumitru ?) care ar fi contrazis **net aspectul** jocului dar care s-ar fi înscris totuși, fără drept de replică, în clasament, ca o pedeapsă pentru spiritul facil și cavalerismul deșuet.

Radu URZICEANU

ETAPA A III-a, 5 septembrie

Brașov : ST. ROȘU — F.C. ARGEȘ Pitești

Tg. Mureș : A.S.A. — UNIVERSITATEA Cluj

Iași : POLITEHNICA — DINAMO București

București : STEAUA — FARUL Constanța

Cluj : C.F.R. — JIUL Petroșani

Oradea : CRIȘUL — U.T. Arad

Bacău : SPORT CLUB — UNIVERSITATEA Craiova

București : RAPID — PETROLUL Ploiești

DOUĂ ATACURI, ACEEAȘI CARENȚĂ

PLOIEȘTI

Cine a văzut jucînd în acest campionat pe Crișul sau Petrolul nu se poate să nu fi fost frapat de supărătoarea ineficacitate a celor două echipe. Duminică, acestea s-au întîlnit între ele și carențele lor au fost cu atît mai evidente. Două jocuri n-au reușit în 360 minute de joc să înscrie decît un singur gol și acela cu ajutorul portarului adversar ! Din acest punct de vedere orădenii sînt mărturisiți. Duminică la Ploiești ei n-au șutat nici odată mai periculos la poartă, *singura lor acțiune mai „înfiptă"* datorindu-se lui **Lucaci** care la un moment dat s-a... *năpîrlit*, a luat o inițiativă personală și a trecut de 3—4 adversari, punîndu-l în dificultate pentru prima și ultima oară pe Mărculescu.

Echipa orădeană, cum îi este obiceiul, joacă destul de frumos, tehnic, combinativ, viu, dar atacanții cînd văd careul de 16 m advers, se... sperie și devin total neputincioși. Este poate și o consecință a faptului că extremele, și în deosebi Cefan, joacă mult retrase, că Schiopu (deși jucător valoros) nu este totuși „virf" sau că Arnoțchi activează într-o categorie ale cărei cerințe depășesc posibilitățile lui. Mai potrivit ni se pare Mot.

Petrolul suferă de aceeași maladie, singurul gol înscris pînă acum avînd la origine o greșeală a (totuși) excelentului portar Bologan. La Ploiești, problema se pune altfel decît la adversarii lor de duminică. La ei, se pare, este mai mult o chestiune de disciplinare a jocului, de ordine în fața acțiunii, de redistribuire, poate, a rolurilor unor jucători pentru că au calități suficiente, dar rareori și le pun în valoare. Iată, spre exemplu, pe Grozea, jucător de talent, virtuos chiar, dar slab realizator. De ce ? Mai întîi, pentru că el nu este totuși extremă. Apoi, pentru că își irosește forțele în tot felul de acțiuni și inițiative, cu și fără rost, care-l aduc la finalizare fără puterea necesară (a ratat de cîteva ori de la 5—6 m). Dincolo, jucător de elan, dă dată și suficient de percutant, pare deocamdată surpus la punct cu pregătirea, după cum Dobre încă nu poate fi judecat. Cît privește pe Moldovan, el este un jucător lent, care evită angajamentul fizic. Or, dacă unui „virf" îi lipsește viteza și curajul... *Harapu*, neconvingător și dezordonat, nu pare a fi o soluție.

Antrenorii ploieșteni cunosc bine aceste lucruri. Și vor lua (dacă nu au și luat) măsuri în consecință, care în scurt timp își vor arăta roadele.

LEONIDA TONCU

CÎND NU CUNOȘTI ARTA DE A PREGĂTI GOLUL

PETROȘANI

Dacă prima parte a meciului dintre Jiul și A.S.A. a purtat amprenta egalității, în repriza a doua gazdele și-au dominat cu insistență adversarii. Cu toată această presiune, fazele de poartă ca și ocaziile de gol au fost rare. Între cauzele care au dus la semieșecul de pe teren propriu al elevilor lui Eugen Iordache :

1. **Apărarea supraaglomerată a oaspeților.** Întăriți cu Bölöni, pendulînd în fața fundașilor centrali, și cu Hajnal retras pe post de mijlocaș, defensiva mureșeană a închis căile de acces pe perpendiculara porții apărată de Nagel. Atacanții Jiului au căutat — contraindicat — să pătrundă tocmai prin această zonă unde oaspeții, bine sincronizați, s-au dublat perfect, alcătuind un zid de netrecut. După repetate incursiuni nereușite, Libardi și Mulțescu ca și mijlocașii Urmeș, Dodu și inlocuitorul său Cotormani, trebuiau să-și canalizeze acțiunile spre laturile terenului, acolo unde Peronescu și Naidin, avînd în față doar cîte un adversar, ar fi avut mai multi șorti de izbîndă.

2. **Graba de a deschide scorul, dublată de o excesivă stare de nervozitate cauzată de severgerea impetuoasă a jiului.** În dorința de a înscrie cît mai repede, gazdele n-au avut răbdarea necesară pregătirii golului și astfel și-au pierdut total busola. Ignorînd organizarea jocului, ele au căzut în gresoala de a arunca la nesfîrșit mingi în careul advers. Începînd cu fundașii și terminînd cu mijlocașii, cu toții, odată intrați în posesia mingii, căutau cu în cel mai scurt timp și din orice poziție, să centreze în fața porții lui Nagel, acolo unde se aflau masați uneori cîte 12—14 jucători. În aceste momente de dominare, veniți în sprijinul apărării, Mureșan și Fazekaș au lăsat un spațiu liber la mijlocul terenului, acolo unde jucătorii de la Jiul puteau foarte bine să-și plămădească acțiunile de atac printr-o gîndită circulație a mingii, locmai în scopul de a-i obliga pe adversari să iasă din „baricadă", în care ar fi creat cu siguranță breșe.

Oaspeții au meritul că au știut să contracareze avantajul terenului propriu și chiar gazdelor prin precizia paselor la centrul terenului. „Morris-ca" formată din N. hi, Hajnal și Bölöni a alternat bine perioadele de temporizare cu alegerea momentului lansărilor în adîncime. În așa fel incit au valorificat la maximum forța de pătrundere a virfurilor Fazekaș, Mureșan și Varodi. Toți trei, însă, au ratat ocazii rarisime, pierzînd astfel ocazia de a obține o victorie clară în deplasare.

Gheorghe NERTEA

GOLGETERII

3 goluri : Lucescu (Dinamo) — 3 din 11 m

2 goluri : Rugiubei (Sport Club), Ghergheli, Florescu (St. roșu), Doru Popescu (Dinamo), Soo (C.F.R.), Jercan (F.C. Argeș), Adam, Lică („U" Cluj)

1 gol : Bun. D. Dobănău, Dragomirescu (U.T.A.), Dumitru, Dragu (Rapid), Vigu, Iordănescu, Pantea (Steaua), Oblemenco, Pîrvu, Neagu („U" Craiova), Comănescu, Pană, Bălușă (Sport Club), Dobriu (F.C. Argeș), Munteanu I. Anca („U" Cluj), Lupulescu, Moldoveanu, Cupcenco, Ahecu, Romilă I. (Politehnica), Pescaru (St. roșu), Oprea, Caraman (Farul), M. Breian (C.F.R.) și Moldovan (Petrolul).

...CHIAR ȘI INCZE, ÎN AJUTORUL APĂRĂRII!

CONSTANȚA

Încercînd (și reușind) să facă abstracție de căldura toropitoare, și Farul dar și Politehnica au oferit unui stadion plin o disputată pasionantă, eu faze care au ținut publicul cu răsuflarea tăiată, o dispută despre care se poate scrie un volum. Dar să sintetizăm :

1. Cum a fost posibil acest 2—2 știut de puțin scontat ?

FARUL : datorită greșelilor de plasament și lipsei de marcaj strict ale apărării, speculate cu succes de atacanții ieșeni (la golul nr. 1 Cuperman a trecut printre Stoica și Mureș ; la golul nr. 4, Alecu, „om în plus" în acea clipă, nu era în grija nimănui ; în min. 78 Incze trece fluierînd pe lîngă Ghirca, cenrează perfect și numai șansa 1-a salvat pe Stefănescu la șutul lui Lupulescu, și el nesupravegheat !).

POLITEHNICA : lipsa de concentrare și de atenție la alcătuirea „zidului" din momentele ce au premers golul egalizator al lui Oprea, dar și „betonul" din finalul jocului (cînd chiar și Incze a venit în mijlocul apărării) care a dus la menținerea celei de-a doua egalități. Ieșenii i-au plasat pe Mărăscescu II și Simionaș mai mult în fața liniei de fundași, cu Lupulescu „piston", ceea ce de legătură între apărare și atac.

2. De ce știi de multe faulturi („scor" egal : 18—18) ?

FARUL : pentru că, pe de o parte, marinarii au fost surprinși de jocul avîntat al ieșenilor, iar pe de alta, din cauza lipsei de tehnică a deposedărilor, demonstrată cu prisosință pe tot parcursul meciului (Stoica — mai ales — și Ghirca).

POLITEHNICA : depășiți de avîntul constănțenilor, elevii antrenorului Mărăscescu au căutat să stopeze prin orice mijloace furibundele asțiuni de atac ale Farului, chiar și prin acțiuni reprobabile, la care constănțenii au ripostat, unele dintre ele sancționate de arbitru : Mărăscescu II l-a scos din joc pe Kallo, Romilă II s-a „războit" cu Ologu, Oprea cu Alecu, Stoica cu Moldoveanu.

3. Cum s-a jucat în atac ?

FARUL : jucătorul nr. 1 (și ca finalizare dar și din punct de vedere al construcției) a fost Oprea, secondat — la două lungimi — de Caraman și Ologu, și deloc inferior în intențiile sale de Turcu, stors și fără inițiativă pe extrema stîngă. Multe acțiuni au pornit pecetea (mai bine), studenții și-au bazat tot jocul înaintării pe incisivul trio Incze-Cuperman-Lupulescu.

Mircea TUDORAN

CONSTANȚA. Un trio în plin efort : Costea, Ologu și Marica. De remarcat atitudinea sportivă a lui Ologu care cooia să-l fotografieze pe Marica (portar ieșean, duminică omul nr. 1 al echipei sale. (Fază din meciul Farul — Politehnica Iași, 2—2)

Foto : L. ADORJAN

3 MINUTE CARE LE-AU RĂSTURNAT PE CELELALTE 87...

ARAD

Un adevăr uzat, pentru că a fost de multe ori pomenit, se impune însă și în întîlnirea acestor cîteva rînduri dedicate meciului de la Arad. Anume că acolo se poate juca fotbal, că oaspetelui nu îi sînt opuse mijloace dincolo de regulament pentru a-i împiedica să se exprime. Așa a fost și acum. Steaua juca un fotbal de mare finețe, **Iordănescu, Aelenei, Pantea, Năstase** și ceilalți se dovedeau generoși cu publicul. Un public care a găsit resurse, în acele clipe negre pentru el, cînd ai lui erau înfrînți de joc și de rezultat, să aplaude reușita tinerilor de la **București,** ajungi acum la ceea ce el și răbdării și încrederii clubului lor — jucători în A, cu promisiuni și mari perspective. Pentru că fotbalul **Stelei** are această nouă de joacă. Are ÎNCĂ. Sînt totuși eruri, cei mai mulți dintre jucătorii pe care îi trimite acum în teren clubul din calea **Plevnei.** Și dacă el a avut forța să aștepte ani și ani, trebuie încă un dram de răbdare pentru ca această mănătură să prindă cît de cît experiența unui campionat ÎNCĂ greu pentru umerii ei foarte tineri...

Paradoxal, dar adevărat, marele spectacol de pe mahul **Mureșului,** l-au furnizat tocmai defectele — într-un fel — ale combatanților. La un moment dat, anii — dețini de multi, de pe umerii **U.T.A.-ei** — puneau o fracțiune de secundă în plus în fiecare cursă pentru balon. Se zbenguiau pustii de la **Steaua** mai bine de trei sferturi din meci și zbenguiala lor nu excludea și situațiile de gol. Aparenta de incitnealâ a arădenilor și chiar eleganța atacurilor lor la om ne-au dăruit fotbalul neasimpărat și zgîrcit practicat de **Steaua.** Un moment — mai lung, mai estetic, mai complet — al marelui spectacol, care obliga, în ciuda acelor cochetării cu momentele de gol, tabela de marcaj să se schimbe de două ori în favoarea unsprezecelui ce valorifica acum, cu succes, roadele contelor propriI de juniori, de la **Ghencea** și de la **„23 August".**

Și tot o carență, rutina încă subtire, naivitatea formației din București a produs acele 120 de secunde de miracol, acele clipe care fac dintr-o partidă un moment memorabil. Poate că și jocul de la Arad, cum s-a mai remarcat, va trece lîngă acel **Rapid—Steagul roșu** care a împlinit — prin răsturnarea lui de scor — un stadion și a mirat o întreagă suflare fotbalistică. În fața unei echipe, care se admira de propria dezinvoltură, **U.T.A.** a găsit resursele vechiului artist, care cu o ultimă adunare a răsfrîngerii, dă tirdei ce părea compromisă un final de strălucire. Un stadion care căuta spre ieșiri oxigenul sufletesc risipit 87 de minute pe gazon în neputința idolului său, renăștea din două pase și din două șuturi. La origina lor nu s-au aflat „vechii mohicani" **Lereter** sau **Pojoni sau Petescu,** Erau niște copii mai copii, **Brosovschi** sau **Domide.** Tocmai acele minute au demonstrat că două-trei campionate ÎN PLUS, în picioare, se cunosc !

Din păcate, sportul cere sacrificații în schimbul momentelor lui mari. Cu siguranță că copiii **Stelei** aveau în suflete doar disperare și regrete, în secvențele cînd **Haidu** culegea a doua oară balonul din plasă. Dar ele vor trece. Nouă însă, celor cincisprezece mii de martori, ni s-a făcut un dar mult mai trainic : amintirea unui meci care a avut tot. De la fazele construite din talent și dăruire, pînă la scenele de exiaz și de durere.

Efimie IONESCU

„U" ÎNCREZĂTOARE ÎN FORȚELE SALE

CLUJ

Cluj, luni dimineața, la 12 ore după prima victorie în campionat a „sepcilor roșii", la aurtoul TAROM care face cursa agenție-aeroport urcă și Stefan, portarul Universității. Studentul Facultății de matematică-mecanică (a promovat în anul III cu note excelente, obținînd un singur 7 — pentru care a voit să solicite reexaminare — în rest numai 10 !) jucase bine în partida cu Sport club, mult mai bine decît la Iași, salvînd două goluri, ce păreau imiente, în momente de cumpănă ale meciului. Băcăuanii nu le-au marcat însă și Universitatea, desfășurînd un joc rapid și spectaculos, demonstra cu fiecare minut scurs că nu mai este echipa din campionatul trecut, blazată, lipsită de farmec și vigoare, neputincioasă în fața unor parteneri mediocri.

— **Ce anume consideri că deosebește actuala echipă Universitatea de cea din campionatul trecut ?** — l-am întrebat pe Stefan.

— Factorii sînt de multe diferite. Poate n-o să mă credeți, dar, odată cu venirea antrenorului Onisie, cei mai mulți dintre noi s-au ambiționat să lucreze fără menajamente, să respecte întocmai indicațiile antrenorului. Nu-i puțin lucru să redai unor jucători încrederea în propriile lor forțe, capitol la care mă sfătuiam pe roze. Acum altfel se prezintă lucrurile. Echipa s-a... regăsit. Pe coordonatele unor mari rezerve de ambiție și putere de luptă a fost apoi grefată ideea de joc promovată de noul nostru antrenor...

Portarul titular al totului de timpuri dovedește competență incontestabilă în analiza jocului echipei sale.

— Pînă nu de mult apărarea evolua contradictoriu, juca sablon, nu știa să se adapteze cu ușurință cerințelor jocului de acasă sau din deplasare. Excelenta pregătire pe care am făcut-o permite apărătorilor să contracareze jocul atacanților adverși. Apărarea noastră poate să joace „om la om", cu libero, în zonă. Crețu, Pexa, Solomon, Mihăilă, Sudi dublîndu-se oportun. Cîștigul, comparativ cu anul trecut ? Orientarea în funcție de necesitățile jocului. A doua schimbare esențială în evoluția echipei constă în revalorificarea jocului pe extreme. S-a trecut de la o linie de atac cu trei vîrfuri, la una cu patru jucători (plus un mijlocaș — Anca) apți pentru un joc combinativ. Echipei i s-a insuflat spiritul ofensiv, care îi place dintotdeauna. De acea jucăm acum mult mai relaxați, stăpîni pe noi, încrezători în forțele noastre...

Sînt schimbări esențiale în jocul lui „U", care au făcut ca în primele două etape echipa să rămînă neînvinsă.

Laurențiu DUMITRESCU

CRAIOVA. O centrare de pe aripa dreaptă a fost fructificată de Pîrvu, înlă-l în scriturg, trimițînd mingea în poi, și 2—0 pentru Universitatea Craiova !

Foto : V. POPOVICI

CRAIOVA

C.F.R. Cluj a pornit cu un pas șchiop acest campionat. Înfrîngerea de acasă, fie și în fața unui Dinamo București, în prima etapă, nu poate picura decît durere în sînul unei echipe specializate în echilibrul pe muche de cuțit la granița de jos a clasamentului. Prin urmare, mecitul de la Craiova găsea echipa clujeană într-o stare de spirit nepropice pentru o desfășurare de forte cu randament firesc. I-am văzut pe oaspeți înainte de a coborî în arenă. Erau impovărați de emoție și înotau în gînduri negre. Cred că vorbele de îmbărbătare ale antrenorilor Constantin Rădulescu și Laurențiu Munteanu ricoșau din receptivitatea lor anchilozată de moment. Și-au purtat astfel teama pînă în teren și într-adevăr vreme de o repriză, oaspeții n-au putut replica forte pofiei de victorie a studenților craioveni.

La pauză clujenii s-au întors la cabine cu două goluri în pasiv. Se făceau socoteli optimiste în tribune craioveană și toată lumea aștepta ecualitatea imediate de meci ca să aplaude triumful acelora care știuseră la respect pe Steaua cu o săptămînă înainte. Dar stupoare ! Nemaiavînd practic nimic de pierdut, ceferiștii și-au adus subit aminte de îndemnurile antrenorilor lor : „Jucați, băieți, vedeți-vă numai de joc și nu uita. Soo, trage la poartă !" Și Soo a tras la poartă în min. 64, cum numai el știe să tragă citeodată. A fost un fel de proectil care a vîjîit pe la urechile fundașilor craioveni, oprindu-se sub bara transversală și deauzpra lui Papuc, care privea consternat. Hotărîtoare în acest punct de cumpănă a fost și condiția fizică. Inferiori sub aspectul acesta, craioveni au cedat treptat, luptînd în contînuare din greu cu o formație regăsită și cu propria nepunință. Marius Breian a mai înscris un gol și 18 000 de oameni au înțeles că scorul etapei nu mai poate fi consemnat la Craiova. Atacurile oaspetilor se tineau lanț. Petre Gheorghe și Țegeau deveniseră un pericol constant pentru defensiva stirnită defectuos de Bîlan. Donose și Martinovici introduși în teren nu prezentau o alternativă corespunzătoare, și în aceste condiții, toate șuturile se apătau de acele ceasornicului tabelei de marcaj, pe care un șugubăț le împietrise în dreptul minutului 85.

În încheiere, cîteva cuvinte bune despre portarul C.F.R.-ului, Tolăicnu. Are 25 de ani și după o „tusă" lungă la „U" Cluj i s-a oferit în sfîrșit o titularizare meritată. Practic este un debutant. Dar credem că despre acest iluștru anonim se va vorbi repede pentru că face parte din categoria portarilor plămădiți din curaj și cauciuc.

Ion CUPEN